

Kirjoja**Perhehoidon tukena 20 vuotta**

Uutuus! Toiminnanjohtajana 14 vuotta toimineen Leea Markkasen kirjoittama Perhehoitoliiton 20-vuotishistoriikki. Hinta 10 €

Perhehoidon lainsäädäntö

Varatuomari Jarkko Helmisen teos sopii käsikirjaksi, oppikirjaksi ja kommentaariksi perhehoidon lainsäädännöstä, käytännöstä, historiasta ja aikamme keskeisistä kysymyksistä.

Hinta 27 €, nyt tarjouksessa 17 €

Vanhemman käsikirja

Hinta 3 €

Sijaisvanhemman käsikirja

Hinta 7 €

Työntekijän käsikirja

Hinta 10 €

Helena Hämmäläisen Perhehoidon käsikirjat -sarja on tarkoitettu lastensuojelutyössä oleville henkilöille. Kolme kirjaa sopivat lapsen perhehoidon uuden aloitusmallin työvälineiksi.

Sarjan yhteishinta 17 €

Perhehoitoliitto harjoittaa julkaisu-, tiedotus- ja tutkimustoimintaa.

Liitosta voi tilata oheisia kirjoja ja videoita.

Toimituskulut 5 € ja toimitusaika 2 vk.

Perhehoitoliitto ry

Kauppakatu 26 A 2, 40100 Jyväskylä

puhelin 014-3344 900, faksi 014-3344 910

email toimisto@perhehoitoliitto.fi

Videoita

Toivoa on – elämälle eväitä sijaishoidosta

Sarjaan kuuluu viisi ohjelmaa:

1. Lapsuus – muistikuvia lapsuudesta ja kotiuutuminen sijaiskotiin
 2. Kasvun aika – kuria ja kannustusta, työtä ja tasa-arvoa
 3. Murrosiän myllerryksessä – rajat ja rakkaus, vastuu ja vapaus
 4. Aikuisuuteen – sijaishoidon merkitys elämälle
 5. Mistä tukea ja tietoa – muistoja, pohdintaa
- Koko sarjan hinta 60 €, toimituskulut 10 €

Yhdessä on enemmän

Yleisesitys perhehoidosta.

Läheisyyden ehdoilla

Suunnattu viranomaisille ja päättäjille.

Ammattina elämäntapa

Suunnattu perhehoitajaksi aikoville.

Kolme eri näkökulmasta perhehoitoa käsittelevää tietoisuutta, valmistumisvuosi 1999.

Nyt em. videot tarjouksessa:

8 € kpl tai 3 kpl yhteensä 17 €

Tullaan Sinuiksi

Video sijaishoidetuista on tarkoitettu käytettäväksi sijaisvanhempien ja sijaishuollon ammattilaisten koulutuksessa. Kesto 65 min.

Valmistumisvuosi 1994. Hinta 50 €

kevät 1/04 torvi

Sisällys	Puheenjohtajan kynästä	1	Pääkirjoitus
	Sijaisperheen haasteena turvallinen kiinnittymissuhde	2	
	Toinen sijaisvanhempia on usein paras tuki	4	
	Tunnemuksia	6	
	Kevätkokous	7	
	Kevään ja kesän toimintakalenteri	8	
	Hallitus ja yhteystietoja	10	
	Vapaa-aika, teatterit ja konsertit	11	
	Uudistukset lähtevät jäsenten tarpeista	12	
	Pienryhmistä iso apu arkeen	14	
	Julkaisuja	16	

Puheenjohtajan kynästä

Kehittämispäivillä mietittiin yhdistyksen tehtäviä ja roolia. Pohdittiin tulevien vuosien tavoitteita ja strategioita.

Yhdistyksen tärkeä tehtävä on tiedottaminen toiminnasta ja tapahtumista sekä jäsenilleen että muille kiinnostuneille. Yhdistyksen tulee profiloitua sijaisvanhemmuus ja perhehoito monipuolisesti.

Yhdistyksen toimenkuvaan kuuluu erilaisten palvelujen tarjoaminen, kuten pienryhmät, neuvonta, monenlaiset tapahtumat ja koulutus yhteistyössä eri tahojen kanssa. Jäsenille tehdyssä kyselyssä edunvalvonta nousi yhdistyksen tärkeimmistä tehtävistä. Näin puheenjohtajan näkökulmasta se tuntuu mahdottomalta tehtävältä.

Alueemme koostuu 32 kunnasta, joissa kaikilla on sama laki. Sama laki ei kuitenkaan takaa samaa tulkintaa. Se, mikä jossakin on itsestäänselvyys, saattaa toisaalla olla riidan aihe.

Yhdistystoiminta on vapaaehtoistyötä. Sitä tehdään niin muun elämän rinnalla kuin sen mausteena. Johtokunnan jäsenet kuuntelevat, neuvovat ja ohjaavat sijaisvanhempia erilaisissa edunvalvontaan liittyvissä asioissa.

Liitto on instanssi, joka hoitaa meidän kaikkien etua sekä valtakunnallisella että kuntatasolla. Meillä sijaisvanhemmilla on tieto asioista, joihin haluamme korjausta ja tukea. Sitä tietoa meidän tulee välittää liittoon, jotta he voivat toimia meidän hyväksi haluamallamme tavalla.

Pienestä purosta kasvaa suuri virta. Yhteiset tavoitteet auttavat kaikkia, ei yksin sijaisvanhempia vaan myös kaikkia asianosaisia.

Yhteistyöterveisin Hannele

Turvallisessa kiinnittymisessä vanhempi antaa lapselle turvaa ja lohdutusta kun lapsi kaipaa sitä. Usein huostaanotetut lapset eivät ole saaneet kiinnittyä turvallisesti.

Sijaisperheen haasteena turvallinen

meille on tulossa uusi lapsi. Tapaan hänet toista tai kolmatta kertaa. Haen hänet päiväkodista illaksi tutustumaan meihin ja kotiimme, hänen tulevaan kotiinsa. Hän juoksee minua vastaan kadet ojossa ja huutaa: "Äiti, sinä tulit hakemaan minua!". Mihin ja miten hän on kiinnittynyt?

Toinen lapsi, meille vähintään yhtä tuttu, raivoaa ja huutaa. Hän antaa sekä käyttäytymisellään että sanoillaan ymmärtää, ettei aio nyt, eikä koskaan hyväksyä meitä saati sitten kiintyä ja kiinnittyä meihin.

Entä lapsi, joka kulkee naapureissa kertomassa, miten häntä sijaiskodissa pahoinpidellään, eikä hän saa edes ruokaa riittävästi.

Esimerkiksi näistä lapsista kertoi **Mirjam Kalland** marraskuussa Helsingin sijaisvanhemmille järjestetyssä koulutuspäivässä aiheena "Kiintymyssuhdeteoria ja sen häiriintyminen".

Kiintymyssuhdeteoria

Kiintymyssuhdeteoria pohjautuu tärkeisiin ja kipeisiin asioihin. Siihen vaikuttaa lapsen, sijaisperheen sekä biologisten vanhempien väliset suhteet ja kokemukset, niiden merkitys ja ymmärtäminen. Se on

- teoria lapsen kiinnittymisestä hoivaajaansa,
- teoria varhaisten hoivakokemusten merkityksestä lapsen kehitykselle,
- teoria kiintymyssuhteiden katkosten ja mentyjen merkityksestä,
- teoria pahoinpitelyn ja laiminlyönnin merkityksestä ja siitä, mitä se tuo arkipäivään,
- teoria turvallisten ja pysyvien ihmissuhteiden merkityksen korostamisesta,

kiintymyssuhde

- teoria siitä, kun päätöksistä tulee todellisuuden pohjautuvia ”evidence based”,
- teoria ymmärryksestä ja myötätunnosta lapsen, biologisten vanhempien ja sijaisvanhempien vaikeuksiin.

Kiintymisuoja on tarpeellinen jokaiselle

Kiinnittyminen ja kiintyminen on koko eliniän kestävä prosessi. Sekä lapsi että aikuinen tarvitsevat ns. kiintymissuojan, jonka alla on neljänlaista vuorovaikutusta: suojelevaa, fysiologisia tarpeita tyydyttävää ja säätelevää, tunteita jakavaa ja säätelevää sekä opettavaa ja kasvattavaa. Vanhemmuuden tehtävä on tarpeen säätely ja tarpeen turvaaminen.

Psykologi **Keijo Tahkokallio** on sanonut, että vanhemmuus on sitä, että antaa enemmän kuin saa. Turvallisessa kiinnittymisessä vanhempi antaa lapselle turvaa ja lohdutusta, kun lapsi sitä kaipaa, mutta ei puutu lapsen tekemiseen silloin kun tilanne ei sitä vaadi. Vanhempi on lapsen käytettävissä silloin, kun lapsi tarvitsee häntä.

Vanhemman kyky toimia turvallisena kiinnittymishahmona voidaan arvioida kahdella ulottuvuudella:

- reagointialttius ja herkkyys, huomaaminen, tulkitseminen, oikea vastaus ja ajoitus sekä
- ennustettavuus ja johdonmukaisuus.

Kun kiinnittyminen järkkyy

Huostaanotetut lapset eivät ole saaneet kiinnittyä turvallisesti ja usein he ovat kiinnittymisensä traumatisoituneet. **Daniet A. Hughesin**

mukaan kiinnittymissuhteissaan traumatisoituneet lapset oireilevat monin tavoin.

Lapsella on valtava tarve kontrolloida muita, erityisesti häntä hoivavia henkilöitä, opettajia ja muita lapsia. Lapsi valehtelee intensiivisesti, vaikka jäisikin kiinni itse teosta. Rajojen asettaminen saa lapsessa aikaan joko avointa aggressiivisuutta tai passiivista tottelemattomuutta. Lapsen katsekontakti on vähäistä, paitsi silloin kun lapsi valehtelee. Lapsi toivoo liian paljon tai liian vähän fyysistä kontaktia. Lapsi näkee vain ääripäitä, kaikki on joko loistavaa tai huonoa. Lapsen käyttäytyminen voi olla valikoidummasti ystävällistä. Hän ei vieraasta. Hän vaihtaa ja korvaa ihmissuhteita vaivattomasti.

Paljon pohdittavaa ja kysymyksiä

Entä nuo alussa mainitut lapset? Koulutuspäivä nosti mieleen paljon ajatuksia ja kysymyksiä. Syntyi tarve kertoa omista kokemuksista ja kuulla, mitä muut sijaisvanhemmat ovat kokeneet? Miten tilanteista on selvitty? Miten lapsi on eheytynyt, kasvu on käynnistynyt?

Olemme suunnitelleet, että syksyllä kokoonnumme yhdessä keskustelemaan kiintymyssuhteista ja niiden häiriintymisestä. Ennen kaikkea pohtisimme uuden kasvun mahdollisuutta ja sen mukanaan tuomaa iloa. Samalla voisimme jakaa kokemuksiamme ja oppia toisiltamme.

Asiaan liittyvää kirjallisuutta:

Kalland - Sinkkonen:

Varhaiset kiintymyssuhteet ja niiden häiriintyminen

Elisabeth Kleve: Kaaoksesta eheyteen

Toinen sijaisvanhempi on usein paras tuki

Sijaisperheen arjessa tarvitaan neuvoja kiperistä tilanteista selviämiseen.

Toisten sijaisvanhempien ajatukset ja tuki auttavat jaksamaan eteenpäin.

Viime vuoden aikana on yhdistykseemme liittynyt paljon uusia jäseniä. Viimeisen tiedon mukaan meitä on 444. Mikä saa ihmiset hakeutumaan yhdistyksen toimintaan? Mitä me yhdistyksenä voimme heille antaa? Löytyykö tarvittava tuki sieltä?

Itselläni ja perheelläni on tämä vuosi ollut vaikeaa. Perheemme on elänyt suurien muutosten myllerryksessä koko ajan. Mistä olemme saaneet tarvittavan tuen?

Vastaus on helppo. Toisilta sijaisvanhemmilta saatu tuki on auttanut jaksamaan ja yrittämään eteenpäin. Monista asioista olemme keskustelleet pienryhmissä. Sieltä saadut neuvot ja kokemukset ovat auttaneet näkemään asioita myös ulkopuolisen näkökulmasta. Pienryhmässä olen saanut tuntea olevani asiantuntija omalla alallani.

Samaa tunnetta ei aina saa kokea. Sijaisvanhempien kuulee usein sanovan, että palaverissa ja käsiteltäessä sijoitetun lapsen asioita heidän ohitetaan. Ymmärrän sen tunteen. Usein lähellä olevat asiat saavat aivan liiaksi tunteenomaisen asenteen ja järki jää kauas pois. On

keskusteltu tutor-sijaisvanhempien olemassaolon mahdollisuudesta. Tiedän useita sijaisvanhempia, jotka jo nyt ovat valmiit kuuntelemaan ja tukemaan tarvittaessa. Heille on muodostunut alueellinen piiri, jonka tukena he toimivat pyyteettömästi ilman korvausta. Olisi hyvä, jos näillä sijaisvanhemmilla olisi mahdollisuus olla toisten tukena myös palaverissa tai ristiriitatilanteissa. Heillä olisi työhajausta ja mahdollisuus jakaa kohdattuja asioita muiden samassa tilanteessa olevien kanssa.

Sijaisvanhempi kokee usein olevansa todella yksin. He alkavat puolustella itseään aivan kuin olisivat syyllisiä johonkin. Tuntuu, että mikään ei riitä. Aivan kuin heiltä odotettaisiin ihmettä. Kokonaisuus hukkuu pikkuasioihin. Samalla tuntuu hukkuvan myös lapsen etu. Oman ahdistuksensa sokaisemat aikuiset eivät enää näe lapsen etua. Mikä on todella parasta lapselle?

Me ihmiset olemme niin erilaisia. Minulle ei ole kynnyskysymys tarttua puhelimeen ja keskustella asiasta kuin asiasta sosiaalityöntekijän kanssa. Moni sijaisvanhempi odottaa, että kun vain oma sosiaalityöntekijä soittaisi ja kysyisi kuinka menee. Mielestäni on joka tilanteessa tärkeää kertoa sosiaalityöntekijälle niin hyvät kuin huonotkin asiat. Sosiaalityöntekijällä tulee olla kokonaisnäkemys perheen elämäntilanteesta sen alkuhetkistä tähän päivään saakka.

Jokaisessa ihmissuhteessa tulee vastaan ongelmia ennemmin tai myöhemmin. Kuinka

”Jo se, että saa puhua muille samojen asioiden kanssa painiskeleville, saa usein ongelman pienenemään.”

helppo on uskoa nuorta, joka väittää elämän tässä perheessä olevan täyttä peetä? Erityisesti, jos ei tunne taustoja.

Miksi siis hakeudutaan mukaan yhdistyksen toimintaan? Nykyisin elämisen rytmi vaatii paljon. Kaupungit laittavat lapsilleen ja nuorilleen yhteiset kotiintuloajat. Ehkä meiltäkin odotetaan samaa, jotain punaista lankaa, tukea ja neuvoja, miten selvitä arjentilanteissa?

Valitettavasti monet meistä jäävät vaille minkäänlaista tukea. Pienryhmät tavoittavat vain murto-osan sijaisvanhemmista. Työnohjaus on tuntematon käsite. Kaikki kunnat eivät järjestä koulutusta. Kaikki eivät tunne edes toista sijaisperhettä.

Uudenmaan sijaiskotiyhdistys ei yksin pysty paikkaamaan näitä puutteita, mutta kehitämme toimintaamme. Toivomme teidän kaikkien aktiivisuutta, että voimme auttaa ja tukea mahdollisimman monia sijaisvanhempia.

Ps. Toivottaisin mielelläni teidät kaikki tervetulleiksi pienryhmiin. Tällä hetkellä toimivia ryhmiä on niin vähän, että emme voi toteuttaa toivetta. Ottakaa yhteyttä Sannaan ryhmän perustamisen merkeissä. Me autamme ja tuemme uusia ryhmiä.

*Kiitos kuluneesta vuodesta. Ottakaa rohkeasti yhteyttä ja osallistukaa koulutuksiin!
Yhdessä jaksamisen iloa toivoo
Hannele Backman*

Tule yhdistyksen kevätkokoukseen

*sunnuntaina 28.3. kello 13.00 Olarin koululle.
Kevätkokouksen ja kahvitarjoilun jälkeen perheterapeutti
Anne Peltonen kertoo kehittämästään Tunnemuksu-
ohjelmasta. Lapsille nukketeatteriesitys.
Tervetuloa!*

Tunnemuksu

- Voiko tunnetaitoja opetella?
- Mitä merkitsee tunnerehellisyys?
- Ymmärrätkö omia ja lapseni tunneviestejä?

Muun muassa näistä asioista kertoo perheterapeutti, Tunnemuksu-ohjelman kehittäjä Anne Peltonen.

Esimerkkejä, pieniä harjoituksia ja keskustelua tunnemaailmasta sijaisvanhemmille. Tule mukaan!

*”Tunnetaidot ovat
kaikkien ulottuvilla,
jos ne vain uskaltaa
ottaa käyttöön.”*

Kokouskutsu

Uudenmaan Sijaiskotiyhdistys ry
Nylands Fosterhemsförening rf
Haapamäentie 131, 07280 Ilola

Vuosikokous

Aika sunnuntai 28.3.2004 kello 13.00

Paikka Olarin koulu ja lukio, Olarinniityntie 4, Olari, Espoo
HPY 2003, s. 4, CY/76

Ilmoittautuminen 15.3. mennessä Jaana Kollanus
puh. 09-2767 323 tai email jaana.kollanus@nic.fi
Olarin koulun vanhempainyhdistys järjestää lastenhoidon.

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
3. Kokouksen pöytäkirjantarkastajien (2) ja ääntenlaskijoiden (2) valinta
4. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen sekä esityslistan hyväksyminen
5. Sääntömuutos ehdotuksen käsittely ja hyväksyminen
6. Esitetään vuoden 2003 toimintakertomus ja päätetään siitä
7. Esitetään vuoden 2003 tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto, päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä vastuuvapauden myöntämisestä johtokunnalle ja muille tilivelvollisille
8. Päätetään jäsenmaksun suuruudesta vuodelle 2005
9. Päätetään johtokunnan jäsenten ja tilintarkastajien palkkiosta
10. Valitaan johtokunnan puheenjohtaja
11. Valitaan johtokunnan muut jäsenet ja varajäsenet sääntöjen 6S mukaisesti
12. Vuoden 2003 talousarvion hyväksyminen
13. Vuoden 2003 toimintasuunnitelman hyväksyminen
14. Valitaan 4 edustajaa ja 4 varaedustajaa Perhehoitoliiton liittokokouksiin
15. Käsitellään muut johtokunnan ja yhdistysten jäsenten esittämät asiat
huomioon ottaen yhdistyslain 14§ määräykset
16. Kokouksen päättäminen

Varsinaiset jäsenet

Puheenjohtaja

Hannele Backman

019-656 743, 040 7344 940

Haapamäentie 131, 07280 Ilola

hannele.backman@pp.inet.fi

Varapuheenjohtaja

Anne Patanen 09-2924 987, 040 716 7785

Vanhankyläntie 44, 04440 Järvenpää

anne.patanen@trojan.fi

Sihteeri, jäsenrekisterin ja taloudenhoitaja

Jaana Kollanus, (varajäsen) 09-2767 323

Laukkutie 2, 01900 Nurmijärvi

jaana.kollanus@nic.fi

Tiedottaja

Leena Pälviä 09-557 579, 09-556 364

Partiotie 29, 00370 Helsinki

leena.palvia@kolumbus.fi

Tom Ahlqvist 09-884 9700

Päiväkuja 4 D 16, 02210 Espoo

Mervi Jokela 09-239 3227

Aittatie 5, 04130 Sipoo

mervi.jokela@sipoo.fi

Saara Marttinen (Sinujen edustaja)

Laitatuulenkaari 14, 00850 Helsinki

Tapani Mikkilä 0500 430710

Sammalkallionkuja 3 F 50, 02210 Espoo

Sanna Mononen 09-2393 547

Pohjanniityntie 10, 04130 Sipoo

Varajäsenet

Risto Niemi 09-754 2321

Petaksentie 24, 00630 Helsinki

Kaisa Wagner-Prenner 019-430 079

Karankatu 56, 05820 Hyvinkää

Eeva-Kaarina Öyry 09-323 1160

Mosaiikinnraitti 7 J 16, 00980 Helsinki

Käytätkö sähköpostia?

Meilaa meille tietosi

Mikäli käytössäsi on sähköposti, ja haluat tietoa yhdistyksen tapahtumista ja uutisista, lähetä viesti sihteeri Jaana Kollanukselle

jaana.kollanus@nic.fi

Hän laatii sähköpostilistan

ja saat yhdistyksen viestit sähköpostitse.

Lakimiespalvelua

Perhehoitoliitto tarjoaa jäsenilleen

maksutonta lainopillista puhelinpalvelua.

Soita ja kysy!

Varatuomari Jarkko Helminen

puh. 050 336 6122 faksi 03-272 3511

jarkko.helminen@koti.tpo.fi

Jäsenmaksut

tilinumero on Sampo 800013-1779246

Jäsen- ja lehtimaksu on yhdeltä henkilöltä

19 € ja avio/avopareilta 33 €.

Olethan muistanut maksaa jäsenmaksusi?

Uudenmaan Sijaiskotiyhdistys ry

Haapamäentie 131, 07280 Ilola

Nyt tarvitaan jokaisen

jäsenen aktiivisuutta!

Perhehoitoliitto tekee

jäsenilleen kyselyn

edunvalvonnasta.

Ilmaise kantasi ja pääset

vaikuttamaan asioihin!

Rölli ja metsän henki

Peikot ovat peikkoja ja joskus jopa pelottavia, mutta uskallamme suosittelua tätä esitystä kaikenikäisille. Onhan Rölli meille kaikille tuttu jo entuudestaan. Kohderyhmä kaikki yli 3-vuotiaat. Isä ja äitikin viihtyvät varmasti Röllimetsässä, ja mummot ja vaarit suorastaan kaipaavat jotakin tällaista!

- 28.2. kello 15 Teatterinurkka, Myllypuron Liikuntamylly, Myllypurontie 1 (Myllypuron aseman vieressä, parkkipaikka takapihalla)
- lippujen hinta 8 €
- ilmoittautuminen 15.2. mennessä

Mitä tehtäis?

Kun tekemisen puute yllättää, osoitteesta www.kultus.fi löydät monenlaisia vinkkejä tapahtumiin sirkuksesta, taidenäyttelyistä ja kirjallisuudesta arkkitehtuuriin asti.

Kultus.fi on pääkaupunkiseudun kattava lasten ja nuorten kulttuurikalenteri. Sivuilta voi etsiä tapahtumia taideoittain, oppiaineittain ja ikäryhmitäin. Kultus.fi esittelee ajankohtaisen kulttuuritarjonnan sekä taide- ja yleisökasvatusprojektit.

Mezzosopraano Marika Krook ja kapellimestari Leif Segerstam Finlandia-talossa

Musiikkinautintoa aikuiseen makuun! Lähde kuuntelemaan, kun Helsingin kaupunginorkesteri kapellimestarina Leif Segerstam ja solistina mezzosopraano Marika Krook esittävät mm. Segerstamin, Ravelin ja Sibeliuksen kauniita ja unohtumattomia sävellyksiä.

- 25.3. kello 19 Finlandia-talo
- lippujen hinta 15 €
- ilmoittautuminen 25.2. mennessä

Uudistukset lähtevät jäsenten tarpeista

Jäsenten ääntä ja mielipiteitä kuulemalla rakennetaan yhdistyksestä jokaisen tarpeita palveleva tukiverkko.

Syksyllä 2003 Uudenmaan sijaiskotiyhdistyksen jäsenet saivat Torvi-lehden yhteydessä kyselyn. Heitä pyydettiin vastaamaan, miten parhaiten voisimme toimia jäsenistömme hyväksi ja kehittää toimintaamme. Vastauksia kyselyyn tuli yhteensä 24, kiitos niistä.

Kysymykset käsittelivät järjestötoimintaa, edunvalvontaa, koulutusta, tiedotusta ja vapaa-aikaa. Moniin vaihtoehtokohtiin saattoi tulla samalta vastaajalta useitakin vaihtoehtoja ja huomioitavia kommentteja. Vastaajat olivat perehtyneet kysymyksiin näin saimme hyvää osviittaa jäsenistön tarpeista.

Edunvalvonta perinteistä järjestötoimintaa

Järjestötoiminnan kartoittamiseksi kysyttiin kunkin omakohtaista tärkeysjärjestystä järjestötoiminnan tavoitteista. Tavoitteita ovat: perinteiset järjestötoimet, perhehoidon edunvalvonta, koulutus ja tiedotus sekä vapaa-aika ja virkistystoiminta. Suurimman äänimäärän saivat perinteiset järjestötoimet ja toiseksi tulivat vapaa-aika ja virkistystoiminta.

Perhehoidon edunvalvonta, koulutus ja tiedotus saivat noin puolet perinteisten järjestötoiminnan äänistä. Kaikkia esitettyjä tavoitevaihtoehtoja pidettiin tärkeinä ja siksi tärkeysjärjestyksen asettelu koettiin vaikeaksi. Per-

Toisten perheiden tapaaminen ja kokemusten vaihtaminen muiden sijaisperheiden kanssa ovat jäsenille vapaa-ajan järjestämisen ”tärkein juttu”!

hehoitajan edunvalvonnassa nousivat kolmeksi tärkeimmäksi kohdaksi korvausasiat, koulutus ja työnhajaus. Lisäksi toivottiin huomiota ja pohdintaa yli 10-vuotiaan lapsen sairastumisen aiheuttamaan työstä poissaoloon ja mahdollisen sijaishoitajan järjestämiseen.

Koulutusten suunnittelua yhteistyönä

Lapsen kehityksestä ja sen mukanaan tuomista ongelmista toivottiin eniten yhdistyksen järjestävän koulutusta. Sijoittaminen ja perhehoidon lakiasiat kiinnostavat kohtuullisesti. Vanhemuus, parisuhde ja murrosikä olivat tasaisen kiinnostavia. Koulutuksen lähtökohtana toivottiin nimenomaan lastenkotilasta taustoineen.

Ehkä mieleesi jäänyt joku persoonallinen tai muuten vaan hyvä luennoitsija tai aihe? Haluaisit jakaa tuon kokemuksen muiden kanssa? Kysyimme lukijoiden ehdotuksia tulevien tilaisuuksien suunnittelun avuksi. Luennoitsijoista lastenpsykiatrit **Jukka Mäkelä** ja **Jari Sinkkonen** saivat useampia ääniä. Muita toivottuja luennoitsijoita olivat: perheneuvoja **Kalervo Aromäki**, lastenneurologian erikoislääkäri **Ilona Autti-Rämö**, teologi ja psykoterapeutti **Tommy Hellsten**, kasvatustieteen tohtori **Mirjam Kalland**, Auran sairaalakoulun rehtori **Sirpa Lautjärvi** sekä psykologi **Keijo Tahkokallio**.

Koulutuksen aiheiksi toivottiin ihmisenä kasvamiseen liittyviä teemoja sekä lastensuojelulasten koulunkäyntiä ja siihen liittyvien ongelmien käsittelyä. FAS-lapsista haluttiin kattavaa tietopakettia. Sijaisvanhempien omakoh- taisten kokemusten jakaminen koettiin tärkeäksi. ”Tunnetuksi”-kurssia myös ehdotettiin.

Koulusajankohtana parhaana pidettiin sovittuna viikonloppuna yhden päivän koulutusta siten, että lastenhoito olisi järjestetty. Lastenhoidon järjestäminen varmasti lisäisi jäsenperheiden osallistumista koulutuksiin. Kaikista vastanneista vain kaksi ei ehdi osallistua koulutuksiin. Etelä-Uusimaa, pääkaupunkiseutu 100 km säteellä oli kurssipaikkana suosituin. Yksittäisinä paikkoina ehdotettiin Kiljavaa tai jotakin loma- tai kurssikeskusta maaseudulla.

Torvi-lehteen toivottiin asia-artikkeleita koulutuksen rinnalle, ei vaihtoehdoksi. Kirjavinkkejä Torvi-lehden välityksellä haluttiin.

Internet ja yhdistyksen omat verkkosivut

Internet, sen mahdollisuudet ja ”netissä surffailu” ovat yli puolelle vastanneista vieraita. Vain alle puolet vastanneista halusivat yhdistyksen tiedot ja uutiset sähköpostitse. Tämä kuitenkin on muuttumassa, sen voi päätellä vastausten lisäkommenteista: ”opettelussa”, ”työn alla” ja ”tulevaisuudessa”.

Mahdollisia yhdistyksen tulevia verkkosivuja varten kysyttiin jäsenten innostusta ja vinkkejä. Keskustelupalsta vanhemmille oli toivomus, joka varmasti olisikin Internetin käyttäjien kesken hyvä kokemusten ja tunteiden vaihtokanava. Ehkä se myös rohkaisisi ja innostaisi jäseniä tutustumaan lähemmin Internetiin?

Myös lakiapua varkkosivuilla kaivattiin. Onko se sitten yhdistyksen lakimiehelle kysymys-vastaus -palsta vai yleistä tietoa lain tulkinnoista, jäi epäselväksi. Suurin osa vastanneista haluaisi lukea sivuilta yhdistyksen ta- pahtumat. Myös kirjaesittelyt, pienryhmätie- tous ja yhteystiedot koettiin tarpeellisiksi.

Vapaa-ajantoimintaa koko perheelle

Kolme tärkeintä tavoitetta vapaa-ajantoimin- nassa aiheuttivat hajontaa. Vapaa-ajantoimin- nan ehdottomasti tärkeimmäksi tavoitteeksi nousi koko perheelle suunnattu ohjelma (19). Ylivoimaisesti tärkein motiivi siinä oli toisten perheiden tapaaminen (24) ja sen mukana kokemusten vaihtaminen muiden sijaisperheiden kanssa. Rentoutuminen, uuden kokeminen ja vaihtelu olivat myös kohtalaisen suosittuja kakkossijoina (14 ja 13). Vastanneista oman ajan saaminen oli tavoitteena 9:llä ja kulttuurin- nautintoja halusi vain 4 henkilöä.

Kyselyyn vastanneiden kesken arvottiin 10 kirjapalkintoa. Palkinnot on toimitettu voittajille. Kiitokset aktiivisuudesta!

Pienryhmistä iso apu arkeen

Arjen keskellä asioiden jakaminen on arvokasta. Keravan ja Sipoon pienryhmät kertovat alkutaipaleistaan ja toiminnastaan. Sanna Monoselta voi kysyä vinkejä ja apua uusien ryhmien perustamiseen liittyvissä kysymyksissä.

”j osko ensin kertoisin, miten me toisiimme törmäsimme! Noin vuosi sitten Helsingin kaupungin lastensuojelu järjesti koulutuspäivän Vuorannassa. Ensimmäiseksi kerrottiin nimi ja mistäpäin paikalle oli tultu. Esittelyssä kävi ilmi, että meitä oli neljä perhehoitajaa Keski-Uudeltamaalta. Suska oli se, jolla välähti: hän pyysi meiltä muilta yhteystiedot ja ehdotti oman pulinaryhmän perustamista.

Minulle tämä oli unelmajuttu, olinhan vasta aloittelemassa koko touhua perhehoitajana. Sain kiinni heti muutaman ihmisen, joihin voisin ottaa yhteyttä niissä typerissäkin kysymyksissä, joissa ei kehtaa sosiaalityöntekijöille soittaa.

Muutaman viikon kuluttua Suska soitteli ja ehdotti tapaamista nyyttäriperiaatteella: jos joku jotain ehtii tehdä tai muistaa ostaa, saa tuoda. Kahvit keitetään sen paikan aineksista, missä ollaan. Treffiaikaväliksi sovittiin kerran kuussa. Alussa oli puhetta, että voisimme joskus pyytää jonkun ulkopuolisen puhumaan meitä kiinnostavasta aiheesta. Mutta jo ensimmäisellä selvisi, että ulkopuolista puheapua emme tarvitsisi, tuskin hän saisi meiltä edes suunvuoroa.

Tapaamisia on järjestelty vajaan vuoden aikana vaikka missä! Yleensä tapaamme Suskan työpaikan palaverihuoneessa. Kesällä tutustuimme Helsingin terasseihin ja ruokapaikkoihin, kauppojakaan unohtamatta. Olemme syöneet hyvin eräässä Keravan ravintolassa. Elokuussa vietimme iltaa Mäntsälässä rantasaunalla. Marraskuussa askartelimme turinan lomassa joulukortteja.

Parasta tapaamisissamme on ollut mahdollisuus jutella samaa työtä tekevien kanssa. Pienikin asia voi toisinaan tuntua suurelta, kun sen kanssa pähkäilee yksin. Puhuminen saa usein ongelman pienenemään.

Uskon, että ryhmästämme jokainen suosittelee muille perhehoitajille vastaavaa pienryhmätoimintaa. Ota selville lähellä toimivia sijaisperheitä ja ota vain yhteyttä heihin. Siitä se alkaa!”

*Erinomaista jatkoa kaikille toivotellen!
Anne, Nina, Suska ja Marjaana, Keravan ryhmä*

”

Ryhmämme aloitti toimintansa syyskuussa 2003 Nikkilässä, pienehkössä noin 3 000 asukkaan kylässä. Tällaisella kylällä ihmiset tutustuvat toisiinsa helposti, joten oli helppo saada vihiä muista kylällä toimivista perhehoitajista. Jokelan Mervi suoritti vertaisohjaajakoulutusta vuoden 2002 keväällä. Koulutukseen kuului harjoitusryhmän ohjaaminen. Siispä Mervi kokosi kylän perhehoitajat yhteen. Kokoonnuimme 10 kertaa ennalta sovittujen teemojen pohjalta. Ryhmässä oli mukava vaihtaa ajatuksia kokeneempien perhehoitajien kanssa.

Seuraavan vuoden kuljimme omia polkujamme. Törmäsimme toisiimme koulujen juhlissa ja kauppareissuilla, milloin missäkin. Aina oli mukava nähdä ja vaihtaa akuulumisia. Itse kävin välivuoden Järvenpään pienryhmässä. Autolla ajellessa mietin, miksi lähteä merta edemmäksi kalaan? Siitä se lähti. Soittorinkiä tekemään ja kyselemään, olisivatko muut perhehoitajat valmiita tulemaan mukaan ryhmään jos sellainen perustetaan Nikkilään?

Kotimäen päiväkotia antoi meille maksutta tilan kokoontumispaikaksi. Syksyn aikana tapaamisia oli neljä ja paikalla on ollut 3–7 perhehoitajaa. Olemme vaihtaneet kuulumisia ja päivittäneet perheiden tilanteet ja lapsiluvut. Aika on kulunut mukavasti rupattelun merkeissä. Jatkossa on tarkoitus sopia teemoja, joihin paneudumme syvemmin. Uskon, että näin saamme jokainen uutta tietoa ja syvyyttä asioihin. Ryhmämme ottaa mielellään vastaan uusia jäseniä.”

Tule mukaan vaihtamaan ajatuksia!

Sanna Mononen, Sipoon ryhmä

Pienryhmät Uudellamaalla

Pienryhmät ja yhteyshenkilöt

Koskenkylä	Paula Soinio	050 366 4963
Sipoo	Sanna Mononen	09-239 3547, 040 534 0183
Porvoo	Viveca Ekholm	019-544 184
Järvenpää	Anne Patanen	09-292 4987, 040 716 7785
Helsinki	Säde Satukangas- Haapanen	09-685 3458 (murkut)
Lohja	Anita Ekqvist	019-338 136

Kehitysvammaisia lapsia hoitavien ryhmä

Tapani Mikkilä	0500 430 710 (ryhmä kokoontuu Espoossa)
Hiljentymispiiriin yhteyshenkilö	
Eine Isotalo	09-548 6475 (ryhmä kokoontuu Helsingissä)
Yhdistyksen pienryhmäyhteyshenkilö	
Sanna Mononen	09-239 3547, 040 5340 183, sanna.mononen@pp1.inet.fi

Kriisi - ja lyhytaikaista perhehoitoa tekevien ryhmä

Suska Linna	041 511 701 (ryhmä kokoontuu Keravalla)
-------------	--

Valitse itsellesi sopivin ryhmä ja tule rohkeasti joukkoon mukaan!